
Appendix A. *Isolate the clauses and actions.*

1 πέτρος ἀπόστολος ἰησοῦ χριστοῦ ἐκλεκτοῖς παρεπιδήμοις διασπορᾶς πόντου

γαλατίας καππαδοκίας ἀσίας καὶ βιθυνίας ² κατὰ πρόγνωσιν θεοῦ πατρός ἐν ἁγιασμῶ

πνεύματος εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν αἵματος ἰησοῦ χριστοῦ χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη

πληθυνθείη ³ εὐλογητὸς ὁ θεὸς καὶ πατὴρ τοῦ κυρίου ἡμῶν ἰησοῦ χριστοῦ ὁ κατὰ τὸ

πολὺ αὐτοῦ ἔλεος ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζῶσαν δι' ἀναστάσεως ἰησοῦ χριστοῦ

ἐκ νεκρῶν ⁴ εἰς κληρονομίαν ἄφθαρτον καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον τετηρημένην ἐν

οὐρανοῖς εἰς ὑμᾶς ⁵ τοὺς ἐν δυνάμει θεοῦ φρουρουμένους διὰ πίστεως εἰς σωτηρίαν

ἐτοίμην ἀποκαλυφθῆναι ἐν καιρῷ ἐσχάτῳ ⁶ ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε ὀλίγον ἄρτι εἰ δέον

λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς ⁷ ἵνα τὸ δοκίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολυτιμότερον

χρυσίου τοῦ ἀπολλυμένου διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου εὐρεθῆ εἰς ἔπαινον καὶ δόξαν

καὶ τιμὴν ἐν ἀποκαλύψει ἰησοῦ χριστοῦ ⁸ ὃν οὐκ ἰδόντες ἀγαπᾶτε εἰς ὃν ἄρτι μὴ

ὀρώντες πιστεύοντες δὲ ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκκλήτῳ καὶ δεδοξασμένῳ ⁹ κομιζόμενοι

τὸ τέλος τῆς πίστεως ὑμῶν σωτηρίαν ψυχῶν ¹⁰ περὶ ἧς σωτηρίας ἐξεζήτησαν καὶ

ἐξηραύνησαν προφήται οἱ περὶ τῆς εἰς ὑμᾶς χάριτος προφητεύσαντες ¹¹ ἐραυνῶντες εἰς

τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα χριστοῦ προμαρτυρόμενον τὰ εἰς

χριστὸν παθήματα καὶ τὰς μετὰ ταῦτα δόξας ¹² οἷς ἀπεκαλύφθη ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς ὑμῖν

δὲ διηκόνουν αὐτά ἃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων ὑμᾶς πνεύματι

ἀγίῳ ἀποσταλέντι ἀπ' οὐρανοῦ εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσιν ἄγγελοι παρακύψαι ¹³ διὸ

ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν νήφοντες τελείως ἐλπίζατε ἐπὶ τὴν

φερομένην ὑμῖν χάριν ἐν ἀποκαλύψει ἰησοῦ χριστοῦ ¹⁴ ὡς τέκνα ὑπακοῆς μὴ

συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν ἐπιθυμίαις ¹⁵ ἀλλὰ κατὰ τὸν

καλέσαντα ὑμᾶς ἅγιον καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήθητε ¹⁶ διότι γέγραπται

ὅτι ἅγιοι ἔσεσθε ὅτι ἐγὼ ἅγιος ¹⁷ καὶ εἰ πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήμπτως

κρίνοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροικίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε

¹⁸ εἰδότες ὅτι οὐ φθαρτοῖς ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαίας ὑμῶν

ἀναστροφῆς πατροπαραδότου ¹⁹ ἀλλὰ τιμίῳ αἵματι ὡς ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου

χριστοῦ ²⁰ προεγνωσμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου φανερωθέντος δὲ ἐπ' ἐσχάτου

τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς ²¹ τοὺς δι' αὐτοῦ πιστοὺς εἰς θεὸν τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν

καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλπίδα εἶναι εἰς θεόν ²² τὰς ψυχὰς

ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας εἰς φιλαδελφίαν ἀνυπόκριτον ἐκ καρδίας

ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς ²³ ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς ἀλλὰ

ἀφθάρτου διὰ λόγου ζῶντος θεοῦ καὶ μένοντος ²⁴ διότι πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος καὶ πᾶσα

δόξα αὐτῆς ὡς ἄνθος χόρτου ἐξηράνθη ὁ χόρτος καὶ τὸ ἄνθος ἐξέπεσεν ²⁵ τὸ δὲ ῥῆμα

κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦτο δὲ ἐστὶν τὸ ῥῆμα τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς **2** ἀποθέμενοι

οὓν πᾶσαν κακίαν καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ πάσας καταλαλιάς

² ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξηθῆτε

εἰς σωτηρίαν ³ εἰ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστὸς ὁ κύριος ⁴ πρὸς ὃν προσερχόμενοι λίθον ζῶντα

ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδοκιμασμένον παρὰ δὲ θεῶ ἐκλεκτὸν ἔντιμον ⁵ καὶ αὐτοὶ ὡς

λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε οἶκος πνευματικὸς εἰς ἱεράτευμα ἅγιον ἀνεύγκαι

πνευματικὰς θυσίας εὐπροσδέκτους θεῶ διὰ ἰησοῦ χριστοῦ ⁶ διότι περιέχει ἐν γραφῇ

ἰδοὺ τίθημι ἐν σιών λίθον ἀκρογωνιαῖον ἐκλεκτὸν ἔντιμον καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτῷ οὐ

μη καταισχυθη⁷ υμιν ουν η τιμη τοις πιστευουσιν απιστουσιν δε λιθος ον απεδοκιμασαν

οι οικοδομουντες ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας⁸ και λιθος προσκομματος και

πετρα σκανδαλου οι προσκοπτουσιν τω λογω απειθουντες εις ο και ετεθησαν⁹ υμεις

δε γενος εκλεκτον βασιλειον ιερατευμα εθνος αγιον λαος εις περιποιησιν οπως τας

αρετας εξαγγελητε του εκ σκοτους υμας καλεσαντος εις το θαυμαστον αυτοου φως

¹⁰ οι ποτε ου λαος νυν δε λαος θεου οι ουκ ηλημενοι νυν δε ελεθηεντες ¹¹ αγαπητοι

παρακαλω ως παροικους και παρεπιδημους απεχεσθαι των σαρκικων επιθυμιων

αἵτινες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς ¹² τὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἔχοντες

καλὴν ἵνα ἐν ᾧ καταλαλοῦσιν ὑμῶν ὡς κακοποιῶν ἐκ τῶν καλῶν ἔργων ἐποπτεύοντες

δοξάσωσι τὸν θεὸν ἐν ἡμέρᾳ ἐπισκοπῆς ¹³ ὑποτάγητε πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει διὰ τὸν

κύριον εἴτε βασιλεῖ ὡς ὑπερέχοντι ¹⁴ εἴτε ἡγεμόσιν ὡς δι' αὐτοῦ πεμπομένοις εἰς

ἐκδίκησιν κακοποιῶν ἔπαινον δὲ ἀγαθοποιῶν ¹⁵ ὅτι οὕτως ἐστὶν τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ

ἀγαθοποιῶντας φιμοῦν τὴν τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων ἀγνωσίαν ¹⁶ ὡς ἐλεύθεροι καὶ μὴ

ὡς ἐπικάλυμμα ἔχοντες τῆς κακίας τὴν ἐλευθερίαν ἀλλ' ὡς θεοῦ δοῦλοι ¹⁷ πάντα

τιμήσατε τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε τὸν θεὸν φοβεῖσθε τὸν βασιλέα τιμᾶτε ¹⁸ οἱ

οἰκέται ὑποτασσόμενοι ἐν παντὶ φόβῳ τοῖς δεσπόταις οὐ μόνον τοῖς ἀγαθοῖς καὶ

ἐπεικέσιν ἀλλὰ καὶ τοῖς σκολιοῖς ¹⁹ τοῦτο γὰρ χάρις εἰ διὰ συνείδησιν θεοῦ ὑποφέρει

τις λύπας πάσχων ἀδίκως ²⁰ ποῖον γὰρ κλέος εἰ ἀμαρτάνοντες καὶ κολαφιζόμενοι

ὑπομενεῖτε ἀλλ' εἰ ἀγαθοποιοῦντες καὶ πάσχοντες ὑπομενεῖτε τοῦτο χάρις παρὰ θεῶ

²¹ εἰς τοῦτο γὰρ ἐκλήθητε ὅτι καὶ χριστὸς ἔπαθεν ὑπὲρ ὑμῶν ὑμῖν ὑπολιμπάνων

ὑπογραμμὸν ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἴχνεσιν αὐτοῦ ²² ὃς ἀμαρτίαν οὐκ ἐποίησεν οὐδὲ

εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ²³ ὃς λοιδορούμενος οὐκ ἀντελοιδόρει πάσχων οὐκ

ἠπείλει παρεδίδου δὲ τῷ κρίνοντι δικαίως ²⁴ ὃς τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν αὐτὸς ἀνήνεγκεν

ἐν τῷ σώματι αὐτοῦ ἐπὶ τὸ ξύλον ἵνα ταῖς ἀμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ

ζήσωμεν οὗ τῷ μάλωπι ἰάθητε ²⁵ ἦτε γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενοι ἀλλὰ ἐπεστράφητε

νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον τῶν ψυχῶν ὑμῶν **3** ὁμοίως γυναῖκες ὑποτασσόμεναι

τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ἵνα καὶ εἴ τινες ἀπειθοῦσιν τῷ λόγῳ διὰ τῆς τῶν γυναικῶν

ἀναστροφῆς ἄνευ λόγου κερδηθήσονται ² ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἀγνὴν

ἀναστροφὴν ὑμῶν ³ ᾧ ἔστω οὐχ ὁ ἔξωθεν ἐμπλοκῆς τριχῶν καὶ περιθέσεως χρυσίων

ἢ ἐνδύσεως ἱματίων κόσμος ⁴ ἀλλ' ὁ κρυπτὸς τῆς καρδίας ἄνθρωπος ἐν τῷ ἀφθάρτῳ

τοῦ πραέως καὶ ἡσυχίου πνεύματος ὃ ἔστιν ἐνώπιον τοῦ θεοῦ πολυτελές ⁵ οὕτως γάρ

ποτε καὶ αἱ ἅγαι γυναῖκες αἱ ἐλπίζουσαι εἰς θεὸν ἐκόσμουν ἑαυτάς ὑποτασσόμεναι

τοῖς ἰδίῳ ἀνδράσιν ⁶ ὡς σάρρα ὑπήκουσεν τῷ ἀβραάμ κύριον αὐτὸν καλοῦσα ἧς

ἐγενήθητε τέκνα ἀγαθοποιῶσαι καὶ μὴ φοβούμεναι μηδεμίαν πτόησιν ⁷ οἱ ἄνδρες

ὁμοίως συνοικοῦντες κατὰ γνώσιν ὡς ἀσθενεστέρῳ σκεύει τῷ γυναικίῳ ἀπονέμοντες

τιμῆν ὡς καὶ συγκληρονόμοις χάριτος ζωῆς εἰς τὸ μὴ ἐγκόπτεσθαι τὰς προσευχὰς

ὑμῶν ⁸ τὸ δὲ τέλος πάντες ὁμόφρονες συμπαθεῖς φιλάδελφοι εὐσπλαγχοὶ

ταπεινόφρονες ⁹ μὴ ἀποδιδόντες κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἢ λοιδορίαν ἀντὶ λοιδορίας

τοῦναντίον δὲ εὐλογοῦντες ὅτι εἰς τοῦτο ἐκλήθητε ἵνα εὐλογίαν κληρονομήσητε ¹⁰ ὁ

γὰρ θέλων ζωὴν ἀγαπᾶν καὶ ἰδεῖν ἡμέρας ἀγαθὰς παυσάτω τὴν γλῶσσαν ἀπὸ κακοῦ

καὶ χεῖλη τοῦ μὴ λαλήσαι δόλον ¹¹ ἐκκλινάτω δὲ ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιησάτω ἀγαθόν

ζητησάτω εἰρήνην καὶ διωξάτω αὐτήν ¹² ὅτι ὀφθαλμοὶ κυρίου ἐπὶ δικαίους καὶ ὄτα

αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν πρόσωπον δὲ κυρίου ἐπὶ ποιούντας κακά ¹³ καὶ τίς ὁ κακῶσων

ὑμᾶς ἐὰν τοῦ ἀγαθοῦ ζηλωταὶ γένησθε ¹⁴ ἀλλ' εἰ καὶ πάσχοιτε διὰ δικαιοσύνην

μακάριοι τὸν δὲ φόβον αὐτῶν μὴ φοβηθῆτε μηδὲ ταραχθῆτε ¹⁵ κύριον δὲ τὸν χριστὸν

ἀγιάσατε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν ἕτοιμοι ἀεὶ πρὸς ἀπολογίαὶν παντὶ τῷ αἰτοῦντι ὑμᾶς

λόγον περὶ τῆς ἐν ὑμῖν ἐλπίδος ¹⁶ ἀλλὰ μετὰ πραΰτητος καὶ φόβου συνείδησιν ἔχοντες

ἀγαθὴν ἵνα ἐν ᾧ καταλαλεῖσθε καταισχυθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν

χριστῷ ἀναστροφῆν ¹⁷ κρεῖττον γὰρ ἀγαθοποιούντας εἰ θέλοι τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ

πάσχειν ἢ κακοποιοῦντας ¹⁸ ὅτι καὶ χριστὸς ἅπαξ περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαθεν δίκαιος ὑπὲρ

ἀδίκων ἵνα ὑμᾶς προσαγάγῃ τῷ θεῷ θανατωθεὶς μὲν σαρκὶ ζωοποιηθεὶς δὲ πνεύματι

¹⁹ ἐν ᾧ καὶ τοῖς ἐν φυλακῇ πνεύμασιν πορευθεὶς ἐκήρυξεν ²⁰ ἀπειθήσασίν ποτε ὅτε

ἀπεξεδέχετο ἡ τοῦ θεοῦ μακροθυμία ἐν ἡμέραις νῶε κατασκευαζομένης κιβωτοῦ εἰς

ἣν ὀλίγοι τοῦτ' ἔστιν ὀκτὼ ψυχαὶ διεσώθησαν δι' ὕδατος ²¹ ὃ καὶ ὑμᾶς ἀντίτυπον νῦν

σῶζει βάπτισμα οὐ σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπου ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς

θεόν δι' ἀναστάσεως ἰησοῦ χριστοῦ ²² ὃς ἐστιν ἐν δεξιᾷ θεοῦ πορευθεὶς εἰς οὐρανὸν

ὑποταγέντων αὐτῷ ἀγγέλων καὶ ἐξουσιῶν καὶ δυνάμεων ⁴ χριστοῦ οὓν παθόντος

σαρκὶ καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὀπλίσασθε ὅτι ὁ παθὼν σαρκὶ πέπαυται ἁμαρτίας

² εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις ἀλλὰ θελήματι θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ

βιῶσαι χρόνον ³ ἀρκετὸς γὰρ ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τὸ βούλημα τῶν ἐθνῶν

κατειργάσθαι πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις ἐπιθυμίαις οἰνοφλυγίαις κώμοις πότοις

καὶ ἀθεμίτοις εἰδωλολατρίαις ⁴ ἐν ᾧ ξενίζονται μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν

τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν βλασφημοῦντες ⁵ οἱ ἀποδώσουσιν λόγον τῷ ἐτοίμως ἔχοντι

κρίναι ζώντας καὶ νεκρούς ⁶ εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελίσθη ἵνα κριθῶσι μὲν

κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ ζῶσι δὲ κατὰ θεὸν πνεύματι ⁷ πάντων δὲ τὸ τέλος ἤγγικεν

σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε εἰς προσευχάς ⁸ πρὸ πάντων τὴν εἰς ἑαυτοῦς ἀγάπην

ἐκτενῆ ἔχοντες ὅτι ἀγάπη καλύπτει πλῆθος ἁμαρτιῶν ⁹ φιλόξενοι εἰς ἀλλήλους ἄνευ

γογγυσμοῦ ¹⁰ ἕκαστος καθὼς ἔλαβεν χάρισμα εἰς ἑαυτοῦς αὐτὸ διακονοῦντες ὡς καλοὶ

οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος θεοῦ ¹¹ εἴ τις λαλεῖ ὡς λόγια θεοῦ εἴ τις διακονεῖ ὡς ἐξ

ἰσχύος ἧς χορηγεῖ ὁ θεός ἵνα ἐν πᾶσιν δοξάζεται ὁ θεὸς διὰ ἰησοῦ χριστοῦ ᾧ ἔστιν ἡ

δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν ¹² ἀγαπητοί μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν

ὑμῖν πυρώσει πρὸς πειρασμὸν ὑμῖν γινομένη ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος ¹³ ἀλλὰ καθὼς

κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ χριστοῦ παθήμασιν χαίρετε ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης

αὐτοῦ χαρῆτε ἀγαλλιώμενοι ¹⁴ εἰ ὀνειδίξεσθε ἐν ὀνόματι χριστοῦ μακάριοι ὅτι τὸ τῆς

δόξης καὶ τὸ τοῦ θεοῦ πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπαύεται ¹⁵ μὴ γάρ τις ὑμῶν πασχέτω ὡς

φονεὺς ἢ κλέπτης ἢ κακοποιὸς ἢ ὡς ἀλλοτρίεπίσκοπος ¹⁶ εἰ δὲ ὡς χριστιανὸς μὴ

αἰσχυνέσθω δοξαζέτω δὲ τὸν θεὸν ἐν τῷ ὀνόματι τούτῳ ¹⁷ ὅτι ὁ καιρὸς τοῦ ἄρξασθαι

τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ θεοῦ εἰ δὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν τί τὸ τέλος τῶν ἀπειθούντων

τῶ τοῦ θεοῦ εὐαγγελίῳ ¹⁸ καὶ εἰ ὁ δίκαιος μόλις σώζεται ὁ ἀσεβὴς καὶ ἀμαρτωλὸς ποῦ

φανεῖται ¹⁹ ὥστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ πιστῶ κτίστη

παρατιθέσθωσαν τὰς ψυχὰς αὐτῶν ἐν ἀγαθοποιίᾳ **5** πρεσβυτέρους οὖν ἐν ὑμῖν

παρακαλῶ ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ χριστοῦ παθημάτων ὁ καὶ τῆς

μελλούσης ἀποκαλύπτεσθαι δόξης κοινωνός ² ποιμάνετε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ θεοῦ

ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκαστῶς ἀλλὰ ἐκουσίως κατὰ θεόν μηδὲ αἰσχροκερδῶς ἀλλὰ

προθύμως ³ μηδ' ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων ἀλλὰ τύποι γινόμενοι τοῦ ποιμνίου

⁴ καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποίμενος κομιεῖσθε τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον

⁵ ὁμοίως νεώτεροι ὑποτάγητε πρεσβυτέροις πάντες δὲ ἀλλήλοις τὴν ταπεινοφροσύνην

ἐγκομβώσασθε ὅτι ὁ θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται ταπεινοῖς δὲ δίδωσιν χάριν

⁶ ταπεινώθητε οὖν ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τοῦ θεοῦ ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ ⁷ πᾶσαν

τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρίψαντες ἐπ' αὐτόν ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν ⁸ νήψατε

γρηγορήσατε ὁ ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος ὡς λέων ὠρυόμενος περιπατεῖ ζητῶν τινα

καταπιεῖν⁹ ᾧ ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει εἰδότες τὰ αὐτὰ τῶν παθημάτων τῇ ἐν τῷ

κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι¹⁰ ὁ δὲ θεὸς πάσης χάριτος ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς

τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν χριστῷ ὀλίγον παθόντας αὐτὸς καταρτίσει στηρίξει

σθενώσει θεμελιώσει¹¹ αὐτῷ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων ἀμήν¹² διὰ

σιλουανοῦ ὑμῖν τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ ὡς λογίζομαι δι' ὀλίγων ἔγραψα παρακαλῶν καὶ

ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ θεοῦ εἰς ἣν στῆτε¹³ ἀσπάζεταιται ὑμᾶς ἢ ἐν

βαβυλῶνι συνεκλεκτῆ καὶ μαρκος ὁ υἱός μου¹⁴ ἀσπάσασθε ἀλλήλους ἐν φιλήματι

ἀγάπης εἰρήνη ὑμῖν πᾶσιν τοῖς ἐν χριστῷ